

שלימות העבודה – רצוא ושוב

הקדמה

ל"ג בעומר הוא יום שמחה, מהטעמים הבאים:
א. ביום זה הפסיקו למות תלמידי רבי עקיבא.
ב. יום ההילולא של רבי שמעון בר יוחאי, שציווה לשמוח ביום הסתלקותו.

השאלה

מה הקשר בין העובדה שתלמידי רבי עקיבא הפסיקו למות, לבין ההילולא של רבי שמעון בר יוחאי ?

נקודת הביאור

תחילה נבין את ההבדל בין 24 אלף תלמידי רבי עקיבא שמתו, לבין חמשת תלמידיו הנותרים (ובניהם רבי שמעון).
אופן עבודתם של 24 אלף תלמידי רבי עקיבא הייתה במסירות נפש, בבחינת 'רצוא'.

רצוא – רצון ותשוקה 'לצאת' מהעולם ולהגיע אל הקב"ה בכלות הנפש. מסירות נפש.
אופן עבודה זה גרם להם לנהוג בחוסר כבוד אחד כלפי השני, וזהי הסיבה לכל המגיפה שבה נפטרו.
לכל אחד מהתלמידים הייתה דרך משלו להבין את תורת רבי עקיבא. בהתאם לכך כל תלמיד עבד את ה',
ולא הסתפק בכך אלא גם השתדל להשפיע על השני שגם יעבוד בדרך זו.
מסירות הנפש של כל תלמיד על אופן עבודתו הביאה אותו לחוסר יכולת לקבל את הדעה ודרך העבודה של התלמיד האחר.
את העבודה במסירות נפש הם קיבלו מרבים אשר אמר לתלמידיו:
"כל ימי הייתי מצטער...מתי יבוא לידי ואקיימנו" (ברכות סא,ב)
כלומר שכל ימיו היה משתוקק למסור את נפשו על קדושת השם.

חמשת תלמידיו הנותרים של רבי עקיבא עבדו את ה' בצורה אחרת.
הם אמנם גם עבדו במסירות נפש, אבל את התשוקה שלהם לאלוקות (רצוא) הם המשיכו למטה בעולם, בבחינת 'שוב'.

שוב – המשכת אלוקות למטה, באמצעות עבודה מסודרת על פי טעם ודעת.
עבודה בסדר זה הם למדו מרבים רבי עקיבא – שכתוב שנכנס לפרד"ס (פשט, רמז, דרש, סוד) בשלום ויצא בשלום.
כלומר שנכנס לעמקי וסודות התורה (רצוא) מתוך רצון לצאת בשלום ולהמשיך את מה שלמד בעולם עצמו (שוב).

שלימות העבודה – קצוא ושוב

הביאור

ההבדל בין רבי שמעון בר יוחאי לארבעת התלמידים האחרים היא שאצלו הייתה בגלוי שלימות דרכו ועבודתו של רבי עקיבא – קצוא ושוב. (נכנס בשלום ויצא בשלום) ב-13 השנים במערה רבי שמעון היה מבודד מהעולם (קצוא), אך כאשר יצא מהעולם הוא חיפש היכן אפשר לתקן ולהביא רפואה לעולם (שוב).

ביום ההילולא של צדיק הוא מגיע לשלימות בכל מעשיו, תורתו ועבודתו בעולם. ולכן באותו היום שפסקו למות 24 אלף תלמידי רבי עקיבא משום שעבדו רק באופן של 'קצוא', זהו גם יום ההילולא של רבי שמעון בר יוחאי שעסק בגלוי והגיע לשלימות בעבודת ה' באופן של 'קצוא ושוב' גם יחד.

עניין זה מרמז גם בתאריך של ל"ג בעומר – ח"י באייר. בסדר החודשים ניסן הוא בחינת חסד, ואייר הוא בחינת גבורה, וזהו אחד ההסברים לקשר בין פטירת תלמידי רבי עקיבא לימי הספירה שעיקרם בחודש אייר, שעבודתם הייתה בקו הגבורה, בחינת קצוא. מגיע ל"ג בעומר ומעניק חיות (ח"י) בעבודה זו, שהקצוא לא יהיה באופן המביא למוות אלא השתוקקות לאלוקות במטרה להמשיכה בתוך העולם.